

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

UNGDOMSVÄNNEN

FRISKA VINDAR

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS UNGDOM

Utkommer den 5 och 20 i varje månad.

Pris: Postpren.: 1:60, på Exp. (minst 5 ex.) 1:50; lösn. 10 öre.

N:r 13
Juli 5

REDAKTION:
AXEL ANDERSSON. THEOD. ANDERSON.

Årg. 19
1915.

Människans ringhet och storhet.

Människan är svag och ofullkomlig på många sätt. Hennes liv på jorden är kort, och även den lilla tid, som är henne tillmätt, kringskäres på många sätt. De första åren av hennes liv är hon mer eller mindre hjälplös, femton à tjuugu år tar det för henne att bliva något så när utvecklade, och den sista delen av hennes liv — om det ej avbrytes i förtid — är fylld av skröplighet. Nära en tredjedel av sin tid sover hon bort. Vårt behov av mat, bostad, vila och dylikt gör, att de allra flesta äro bundna till en viss plats, utan frihet att komma bort därifrån annat än möjligen för någon kortare tid. Ett skott eller ett slag, kylig vind eller stark hetta, brist på nä-

ring eller också olämplig sådan, brist på luft för några minuter — dessa och tusen andra saker kunna medföra döden. Vi bära så att säga vårt liv i våra händer liksom den fängslade konungasonen den till brädden fyllda bågaren och föra under vår korta tillvaro en ständig men hopplös kamp mot döden. I jämförelse med stjärnor, solar och planeter äro vi mindre än stoftgrand; även i jämförelse med de jordiska tingen äro vi små. Många av de djur, som vi försöka behärska, äro starkare än vi och äro i besittning av färdigheter, som vi aldrig kunna tillägna oss.

Gå vi in på det moraliska området, blir det ännu värre. Det finnes knappast något brott, som människor tvekat att begå, om de kunnat. Själviskhet, egennytta, girighet och förtryck ser man överallt. Det är icke blott krig mellan olika folk; även inom de olika nationerna rasar striden. Det är ett allas krig mot alla. Människan är lik ett rovdjur, som efter att hava sönderslitit allt annat slutar med att sönderslita sig själv.

Inför denna dystra tavla av mänsklig ringhet och mänskligt elände kan man väl hava skäl att fråga med den gamle skalden: Vad är då en människa, att Gud tänker på henne, eller en människas son, att han låter sig vårda om honom?

Ty det märkvärdiga är, att Herren överallt talar om människan med vördnad och aktning och låter sig vårda om henne på ett särskilt sätt. Tänk på, huru akt-

ningsfullt Jesus uppträder även gent emot de svaga och fallna och huru han framför varje annat namn använde om sig uttrycket Människones son. Mitt i all vår svaghet och förnedring känna vi med oss, att vi dock äro starka och stora, att ära och härlighet höra oss till. Vår smälek är i själva verket mindre än vår ära, och stå vi lågt i ett hänseende, kan det icke nekas, att vi resa oss upp till oändlig höjd i ett annat. Människan är nästan ett gudaväsen, med ära och härlighet är hon krönt. Vad är det då, som gör människan så stor mitt i all hennes förnedring och giver henne ett så högt värde?

Pascal säger i sina »Tankar över religionen», att människan är en fallen konung och därför olycklig, men att hon är stor i sin olycka, emedan hon vet om den. Däri ligger då också en möjlighet till hennes upprättelse. Människan är medborgare i tvenne världar, därav det blandade i hennes väsen. Av jorden är hon jordisk och av himmelen himmelsk. Därför trampar hon med sina fötter djurens väg men höjer sig i ande och kraft till Guds tron. Det är den fördränkande vattenströmmen men ock den brinnande lågan, som trots alla hinder strävar mot sitt ursprungs hem. Så brusar då den ständiga striden i vår barm, tills det himmelska vunnit och alla stormar och strider dö bort i paradiset eviga frid. Då är stunden kommen att kasta av den förklädnad, som här i tiden dolde vår ursprungliga härkomst och gudomliga höghet. Då skall det dödliga varda uppslukat av livet, människan se sig själv i det ljus, vari Gud sett henne från början, och bli, vad han från första stund ämnat henne att vara. Då skall ärans dag komma och människans skam och nesa för evigt varda utplånad.

A. A—n.

Försakelse.

Står än din håg till maktens kalla höjder? Gå fram med kraft och mod, ty ej du vinner,
 Är än du tjust att ärans skimmer se? i stoftet vekligt böjd, en kämpes lön.
 Säg, vet du ej ännu, att lustans fröjder Framåt! Framåt! Se Kristi stjärna
 i sällskap hava samvetskval och ve? och änglar bringa segerkrans så skön.
 Om du från bergets topp vid Jesu sida Försaka världen! Minns, att all dess ära
 ser världens härlighet sig breda ut, är vissnad ros, är bräckt och splitt-
 fall ej på knä men välj med Jesus strida rad rö.
 och kämpa drabbningen som man Den arvedel, som världens barn begära,
 till slut. är svag och flyktig liksom vårens snö.

Se uppåt bara! Där med gränser vida
 ditt framtidsland i ljus och fägring står.

Om långsamt dina prövningsstunder
 skrida,

dess mera härligt frihetstimman slår.

Teodor.

En färd till Visingsö i sol och sommar.

För U. F. V. Av kand. Matteus Larsson.

Vätterns pärla har någon kallat Visingsö, och den är värd att bära det namnet. Vätterns klara vatten, så klart, att Selma Lagerlöf föranletts att benämna det »blått ljus», omgivet av blånande höjder och skogsklädda berg — se där infattningen till denna pärla bland pärlor, som smaragdgrön skimrar i böljornas glitter! Den som en gång gjort en färd till denna vittberytade ö, där naturens skönhet och minnen från svunna storhetstiderräckvarandra handen, glömmet det aldrig. Själv har jag ett av mina ljusaste minnen från en färd till Visingsö.

Det är en tidig morgon på försommaren. En blek strimma vid horisonten i öster bebådar den gryende dagen. Jag befinner mig tillsammans med mitt resällskap på en skjuts på väg till Gränna. Hästarna äro goda springare, och färden går raskt framåt. Vi lämna det lilla Ödes hög, där man ännu sover i allsköns ro, bakom oss och fortsätta vidare. Den bleka strimman i öster börjar omsider att glöda, och snart visar sig vid synranden dagens drottning i gyllene skrud med en mantel i rödaste purpur omkring. Hon hälsas av jublande drillar i skyn, och hela kören av bevingade sångare stämmer in i hennes hyllning.

Vägen, där vi nu fara fram, kan helt säkert betecknas som en av de mest

vackra och storslagna i Sverige. Till vänster sträcker sig en skogbevuxen bergskedja med höga klippor och tvärbranta bergväggar, som ibland löpa utmed vägen som en mur. Till höger stupar mar-

ken nästan lodrätt ned till Vätterns blåa böljor, som skymta fram djupt ned under våra fötter genom grenverket och grönskan av en vårfrisk, nästan tropisk vegetation. Vildaplar i sin skära blomsterprakt och häggträd med sina stora vita klasar, som vaja och dofta utmed sidan av vägen, ge liv och färg åt tavlan. Vi stiga av och bryta famnen full med blommande häggkvistar, med vilka vagn och hästar prydas, och snart rullaren litendof-tande lövsal fram över den dammiga vägen.

Vi nalkas nu Gränna. Bergskedjan viker något åt sidan, och ljusgröna sädes-

åkrar och röds-kiftande klöverfält breda ut sig inför våra blickar. På bergsryggen därborta resa sig de imponerande ruinerna av det forna jaktslottet Brahehus, genom utseende och läge livligt påminnande om de gamla riddarborgarna vid Rhen. Inom kort fara vi in i staden, som ligger där inbäddad under äppel- och päronträds skära eller snövita kronmassor, över vilka nu morgonsolen gjuter sin glans.

Vid den lilla hamnen, som ligger ett stycke från själva staden, stiga vi ombord på den vitmålade ångbåten, som snart gungar fram som en svan över böljan

Interiör av Brahe-kyrkan, Visingsö.

blå till sagolandet därborta. »Sagornas ö» kunde man ock benämna Visingsö. Med sagor och sägner har den ofta varit förknippad. Kända äro sägnerna om Gilbertil, Kertil Runske och om Borga slott, som skulle funnits redan under Kristi tid. Om tider, höljda i sagornas och sägnernas dunkel, minna också de till omkring 700 uppgående ättehögar och gravkullar, som lära finnas på ön. Berättelsen om öns uppkomst har ock blivit iklädd sagans dräkt. Det var på jättarnas tid. Ett jättepar, som bodde på östgötasidan av Vättern, blevo bjudna till sina grannar på västgötasidan. De togo ett sjumilasteg över den lilla vattenpussen och voro så framme. På återvägen vågade emellertid jättinnan ej ånyo taga ut det även för jättefolk kännbara steget, varför jätten rev upp en väldig jordtorva och kastade den i sjön för henne att stiga på. Det skulle vara denna jordtorva, som nu kallas Visingsö.

Nu nalkas vi ön. Med tvärbranta stränder, i vilka årtusendens vågsvall grävt sig djupt in, höjer sig Visingsö ur de blåa böljorna, leende och sommarfager. I trädens kronor, som med sin vänliga grönska liksom vinka emot oss, sjunga fåglarna sina melodiska morgonpsalmer, och vi tycka oss redan känna den angenäma doften av nyutspruckna blommor och friska blad. Båten lägger intill, vi stiga av och gå uppför den gröna sluttningen. Mitt emot oss resa sig ruinerna av Visingsborg, Braheättens fordom så praktfulla slott. Av detta återstå nu endast några gräsbevuxna och mossbelupna vallar och av själva slottsbyggnaden den ramponerade södra flygeln, som dock med sina vita murar och spetsiga trappgavlar tar sig rätt imponerande ut.

Slottet började byggas under senare hälften av 1500-talet av Per Brahe d. ä. och fullbordades sedan av sonsonen med samma namn. Det var byggt i en fyrkant, försett i hörnen med torn, vilkas kupoler och spiror voro förgyllda med dukatguld. Inom fyrkanten låg den trädplanterade inre borggården, smyckad med skulpturer och andra dyrbara konstverk. Det hela var omgivet av väldiga vallar, ur vilka kanoner hotfullt blickade ut. Från

detta präktiga slott, ett av de mest ståtliga och starka slott i Sverige på den tiden, regerade greve Per Brahe d. y. med nästan kunglig makt och myndighet över ett område av över tolv kvadratmil. Hans makt var furstlig, och han älskade ock att omgiva sig med en furstes pomp och ståt. Då han passerade Gränna, skyldrade borgerskapet gevär, och då han i purpurklädda båtar nalkades ön, hälsades han med dånande kanonsalvor och smattrande trumpetfanfarer. Han hade ett eget livgarde med särskild uniform — blå med vit silkesbrodyr — och en egen musikkår på omkring tjugo man. Slottets inredning var ock furstlig, särskilt rik på utländska konstföremål och andra dyrbarheter, de flesta tagna som byte i de stora krigen. — Men, stolta borg, — — — vem har dig i gruset lagt? Vart går jag nu att guld och purpur finna?» Du offerades som så många andra adliga borgar och slott på reduktionens altare till fosterlandets väl! Några år sedan Per Brahe för alltid slutit sina ögon, indrogs nämligen slottet med all dess rikedom av Karl XI till kronan. Alla de dyrbarheter, som funnos där, såldes på auktion, och de fordom så ståtliga salarna, där den grevliga familjen levat sitt liv i prakt och glans, i överflöd och bekvämlighet, förvandlades snart till ensliga fångelserum, där fångar från de ryska, danska och polska krigen förde en dyster tillvaro, nästan i saknad av livets nödvändiga uppehälle och nödortf. Och en natt i slutet av det märkliga året 1718 sänkte sig den röda hanen med de askgrå vingarna ned över slottet: det förtärdes av lågorna och låg inom kort i grus och spillror.

Vi lämna Visingsborg, och Brahekyrkan är vårt mål. Inom kort äro vi framme vid den lilla kyrkan med det smäckra, spetsiga tornet. Den daterar sig från början av 1600-talet. Kyrkans inre påminner mera om ett museum än om en gudstjänstlokal. Vart vi än vända blicken, mötes den av gamla antika föremål, konstverk, taylor, vapensköldar o. d. På pelarna i kyrkan hänga icke mindre än 34 stora tavlor av försilvrade koppar och med

bibliska reliefer. De lära vara tagna som byte i trettioåriga kriget. Den dyrbara altartavlan, utförd i upphöjt arbete och tillverkad av trä, koppar och marmor, väcker ock genast ens uppmärksamhet. Till höger i främre delen av kyrkan finnes det grevliga gravkoret med Per Brahe d. y:s och hans första gemåls bildstoder i full kroppsstorlek. Här förvaras ock huvudskålen av Johan Sparre, Kalmars olycklige kommandant, halshuggen 1559 av hertig Karl. Sparre försvarade Kalmar

unkna luft och komma åter ut i solljuset, det strålande solljuset. Över oss välver himmelen sitt blåa, oändliga valv. Luften är fylld av balsamiska dofter från blommor och träd, och då och då komma friska fläktar från Vättern. Vi känna oss åter lätta om hjärtat, ropa an kusken på ett s. k. remmalag, som kör förbi, och så bär det iväg på en rundtur över ön. Vi äro inte ensamma ute på en sådan färd i dag. Gång på gång möta vi remmalag, fullproppade med glada, rosiga ung-

Visingsborgs ruiner.

till det yttersta för att fullgöra sin plikt mot konung och rike. Hertig Karl intog Kalmar och avrättade dess tappra kommandant, också han i övertygelsen om, att han gjorde sin plikt. Båda voro svenskar och lydte under samma lag. Vem hade rätten på sin sida? Därom hava människorna dömt på olika sätt. Händelsen visar, att människan stundom mot sin vilja kan komma i en situation, där insatsen, förestavad av plikten, är livet.

Med dessa vemodiga minnen i tankarna lämna vi kyrkans skumma valv med dess

domar i ljusa sommardräkter eller med turister, som högtidligt studera sina handböcker och se sig omkring med kännarmin. Vår åldrige skjutsbonde sitter därframme och muttrar om »öa» och all dess härlighet. Han är en patriot av första rang, och hans ö, där far och farfar och farfars far bott, är den yppersta i världen enligt hans åsikt. Och då vi nu fara fram över det bördiga ölandet med dess små hemtrevna stugor, omgivna av trädgårdstjappar i snövit blomskrud, känna vi oss benägna att instämma med honom.

Omsider nå vi fram till Kumlaby kyrka. Den gamla kyrkan, som byggdes på 1100-talet, är numera öde och tom. Den har intet av intresse att erbjuda utom utsikten från tornet, vars spets är avtagen och ersatt med en öppen altan, omgiven av en järnbarriär. Genom den kolmörka, smala och obekväma trappuppgången treva vi oss ditupp, och en härlig utsikt är där lönen för våra mödor. Som en jättestor remna, fylld med »blått ljus» och glittrande guldstoff, sträcker sig Vättern i riktning norr till söder. Åt sidorna avteckna berg och höjder sina vackra, vågformiga linjer mot horisonten, dessa tycas i söder löpa tillsammans, men åt norr är det blått, oändligt blått, så långt ögat når. Vilket underbart vatten, detta Vättern, som är så klart och genomskinligt, att man på 17 till 20 meters djup kan se fiskar eller stenar på botten, och som på avstånd lyser i de mest djupblå färgtoner. Från långliga tider tillbaka har ock Vättern varit ett föremål för folkets beundran och tankar. Man har med fantasien gjort de mest djärva flykter för att söka förklara, varför vattnet är så klart och så blått, och sagor och sägner ha sedan virkat en sällsam och brokig klädnad åt sjön. En av sägnerna lyder: En jungfru stod en gång på stranden av Visingsö och drack av Vätterns härliga vatten. Det smakade så friskt och så gott, och jungfrun njöt så obeskrivligt. Hon kände hjärtat fyllas av tacksamhet, och hon tackade så innerligt, att sista vattendroppen i hennes hand under fallet i sjön förvandlades till en blå, lysande ädelsten. Det är denna ädelsten, som giver vattnet dess sällsamma klarhet och dess underbart blåa färg. Så talar sägnen.

Åter sitta vi på remmalaget och åka fram över ön. Färden går än genom ekskogar, där de kraftiga stammarna med sina höga, luftiga kronor stå i snörråter, än genom bokskogar med veka,

spensliga träd och en mild, ljus grönska. Solen, som strålar i den varma eftermiddagen, skimrar och leker i trädtopparna och de täta lövvalven, här och där tränga strålarna igenom och bilda små guldglänsande, oregelbundna rutor och fläckar på marken. En trasts klockrena locktoner höras i fjärran. Eljest är det tyst och stilla. Det är högtidsstämning i naturen... I mitt inre är det ock högtidsstämning. Jag endast känner, vad den store psalmsångaren helt säkert kände, då han sjöng:

»Ack, när så mycket skönt i varje åder av skapelsen och livet sig förråder, hur skön då måste själva källan vara, den evigt klara!»

De orden kommo i mina tankar och stannade där under hela återstoden av färden. Som i en dröm hörde jag skjutsbonden tala om borgen Näs, vars förvitttrade kvarlevor skulle finnas på södra änden av ön, men dit nu ej tiden medgav oss att fara. Det som nu endast är några av luft och vågor frätta tegelstenshögar, var fordom en präktig borg, där konungar av Sverkerska och Erikska ätterna hade sitt säte, och där Magnus Ladulås slutade sin gärningsrika levnad. Visingsö var alltså under 1200-talet Sveriges hjärta. Men mina tankar lämna snart historien, de återvända och kretsas alltjämt omkring psalmsångarens ord, som ständigt ljuda i mina öron. De ljuda där ännu, då vi lämna ön, som snart försvinner i fjärran, de brusa åter starka som väldiga orgelackord, när solen går ned och himmelen brinner i röda lågor, medan hela sjön är som en degel, fylld med smält guld, de ljuda ännu som svaga orgeltoner i fjärran, när aftonens varma purpurfärger övergå i förmidnattens kalla blekhet, som även den i sin ordning domnar bort, tills allt svepes i midnattens dunkelsvarta slöja.

Ungdomslivets kapital.

Att vara ung och frisk är att vara ägare till ett kapital så stort, att det icke matematiskt kan beräknas eller bedömas efter mänsklig måttstock. Att på ett rätt sätt förvalta detta kapital, det vill säga rätt använda såväl kroppens som själens gåvor, det är för alla en oavvislig plikt.

Huru skall man då på bästa sätt förvalta det?

Jo, genom att placera det på säker plats, genom att låta det komma i rörelse och slutligen genom att låta det komma till en god användning.

Ägare av timliga kapital äro mycket angelägna om att få dessa insatta i en säker bank eller i ett företag, där de icke behöva befara att förlora något. Den säkraste placeringen av ungdomslivets kapital är att helt överlåta det åt Gud. Aldrig kunna vi finna en säkrare plats för våra lekamliga och andliga gåvor än i Guds, vår Faders hand. Lämna vi dem där, då kunna vi med Paulus utropa: Han förmår bevara intill den dagen det som är mig ombetrott (2 Tim. 1: 12).

Men blir ett timligt kapital rätt placerat, så kommer det också ut i rörelse. Ingen framsynt kapitalist vill vara ägare till ett dött kapital. Så ock i andligt hänseende. Icke heller våra andliga gåvor få vara ett dött kapital. De måste komma i rörelse.

Aldrig kunna våra gåvor, lekamliga eller andliga, komma bättre och livligare i rörelse, än om vi ställa dem till Guds förfogande. Må vi därför med sångaren bedja:

»Min kropp och själ och ande, O Jesus, helt tag in, Att som ett helgat offer Jag evigt må bli din.»

Slutligen måste vid ett rätt förvaltande av timliga eller andliga kapital alltid den

synpunkten fattas klart i sikte, att kapitalet kommer till god användning. Aldrig kunna dessa gåvor komma till en bättre och ädlare användning, än om du ställer dem i Guds tjänst och använder dem till hans namns förhållande och dina medmänniskors frälsning.

Men att överlåta sina gåvor åt Gud är dock inte alldeles detsamma, som att sätta in sina pengar i en säker bank eller i ett lönande företag och så överlämna allt arbete åt andra, under det man själv med armarna i kors blott väntar på en stor utdelning. Nej, i och med det att vi överlåta alla våra andliga och lekamliga gåvor åt Gud, inträda vi också i hans tjänst såsom hans förvaltare. Vi bli då satta att förvalta just det kapital, som vi överlämnat åt honom.

Huru skall man då bli en god förvaltare?

Att sköta ett stort timligt kapital är en svår konst, som långt ifrån alla ha lärt sig. Det fordras därför särskilda betingelser. Det gäller att vara hemma i de ekonomiska spörsmålen. Sådant måste läras.

Att handhava ett andligt kapital och förvalta det efter Guds vilja, det kunna vi icke av naturen. Även det måste läras. Denna lärdom vinnes endast i Jesu skola. Vill du därför bli en god förvaltare av ungdomslivets kapital, så tag undervisning av honom, som sade: »Lären av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat.» Att vara lärd av Gud, det är större än att vara lärd av människor. Det är också enda vägen till ett lyckligt förvaltande av det andliga kapitalet.

Räkenskapens dag kommer, då vi skola avlägga räkenskap för vår förvaltning. Ju större kapital, ju större ansvar, ju större gåvor, ju större krav.

Är du redo att träda inför Gud och avlägga räkenskap för, huru du har förvalt ditt ungdomskapital?

D. M—n.

Några tankar om soldatmissionen.

För U. F. V. Av kandidat E. G. Pettersson.

Jag har i en föregående uppsats talat om några intryck från exercistiden.* Jag vill nu säga några ord om soldatmissionen.

Den ojämeförligt bästa tiden för soldatmissions bedrivande är strax efter inryckningen. »Det psykologiska ögonblicket» är faktiskt andra och tredje dagen, innan man hunnit vänja sig in i de nya och mindre behagliga förhållanden, som synas vara oskiljaktiga från kasärnlivet. Då är soldathemmet med sitt bibliotek, sin möteslokal och sitt kafé med dess anslag »rökning förbjuden» och »svär icke» en välkommen tillflyktsort. Soldathemmen skilja sig också fördelaktigt från kasärnerna ur prydnadssynpunkt. Särskilt i början, då man är van vid hemmet med gardiner, tavlor, möbler och alla dess små anordningar för trevnadens höjande, märker man och tycker om det.

Det finnes även en annan orsak, varför soldatmissionen särskilt kraftigt bör bedrivas under den första tiden. Kasärnerna äro i regeln förlagda till närheten av någon stad, och en större eller mindre del av beväringarna hava sitt hem i staden. Så snart permission börjar beviljas, gå dessa på permissionstiderna hem för att hälsa på samt få litet mat och några smörgåsar till morgondagen. Under sådana förhållanden blir det ej något av för dem att gå på mötena, särskilt om de ej äro vana därtill från början. Permission beviljas i regeln ej de första fjorton dagarna, och då går man däruppe och har ganska tråkigt på fritiderna. Om det under dessa veckor är lämpliga möten på soldathemmet och dessa kungöras tillräckligt, så skola många gå med in på mötena blott för att fördriva tiden, och då äro de inom räckhåll på samma gång, som de få börja känna sig hemma på lokalen. Därför bör man göra arbetsprogrammet fullt klart före inryckningen och börja redan andra

dagen. Man måste så om våren, om man vill skörda om hösten.

Vad programmet beträffar, måste man komma ihåg, att små barn skola ha lätt-smält föda. Stora krav ställas på soldathemsföreståndaren. Vi måste nämligen komma ihåg, att vi här komma i beröring med tusenden, som annars ej nås av predikan eller någon av våra verksamhetsgrenar, och att dessa hava blivit upplärda att vara mycket kritiska mot allt religiöst. Soldathemsföreståndaren måste därför vara en person, som *förstår* ungdomen, och ej minst den ogudaktiga. Dessutom bör han vara tilldragande och ha förmåga att från första stund göra sig till ledare för pojarna. Han bör alltså söka lära känna dem samt förmå beväringarna själva att medverka t. ex. med tal och sång samt med dekorationer och anordningar för övrigt. Därigenom blir föreståndaren bekant bland beväringarna och ökar sin makt över dem. Att uppblanda de vanliga andaktsstunderna med verkligt trevliga fester, särskilt om man kan få beväringarna att medverka, tror jag är lyckat.

För de i tron mer försigkomnas uppbyggelse och sammanhållning äro bibelstudierna mycket lämpliga. De böra ledas av föreståndaren eller någon annan passande person, dock med tillräckligt arbetsrum för deltagarna.

Det vore ännu många verksamhetsgrenar att tala om, t. ex. föreläsningar, samarbete med ungdomsföreningar och anordningar för beväringens fortsatta andliga utveckling efter beväringstidens slut, men är viljan god, finner man nog utvägar. Jag vill därför sluta med att än en gång påminna läsaren, att beväringstiden är det enda tillfälle, vi träffa många av de unga männen, och ett av de få tillfällen, vi verkligen träffa massor av våra medbröder, som eljes ej nås av vår verksamhet. Må vi därför nedlägga mycket och förståndigt arbete på denna del av vår verksamhet.

*Se sid. 41, n:r 3.

I midsommartid.

För U. F. V. Av Selma Holmgren.

Mild, ljum luft.
Kvalmet, då dagen var som hetast, har lyft sig och ruvar bland molnen på en kommande dag. Vägarnas damm besvärar ej längre, och torkans härjningar bland gräs och klöver märkes ej i den dämpade dagern. Ty dygnets sista timme är inne.

Ljuset, det sollösa, det trolska, det stämningfulla, ligger över all nejden. Vem vill sova nu, de korta, hastigt försvinnande ljusa nätterna i nordens! Alltför fort smyger mörkret hit igen och sveper människan i sina dystra slöjor.

Men nu är det ljus, och en viss svalka gör luften behaglig utan att kyla. Den västra horisonten glöder ännu genom aftonrodnadens röda sken och bådär en ny dag med ökad torka. Molnen, som en stund utbredd sig över hela firmamentet, väckande ett svagt hopp om vederkvickelsens skurar, ha redan upplöst sig, efterlämnande en dämpad mattblå himmel, som blickar ned med tusen ljusa drömmar över både en vaken och en slumrande värld.

Från en inhägnad trädgård strömmar en ljuvlig doft ut och fyller luften med sina härliga skatter.

En söt smultronluk, en berusande ånga smeker luktsinnet. Man vidgar lungorna för att dricka in den.

Det är jasminen, som just nu öppnat de första av sina blekvita kalkar och meddelar något av sin rikedom.

»O, vilket djup av rikedom hos Gud» — denna härliga världs skapare! Vilken mångfald i mönster, färger, former och dofter! Och i allt rör sig något av hans eget väsen. Mycket har människosnillet utforskat, och mycket ha människors barn lärt sig att göra efter. Därför är Gud, skaparen, ej längre stor i deras ögon. Men *livet* ha de aldrig lyckats utforska, dess embryo är dem ännu fördolt. Endast Gud, som själv är livets källa, sitter inne med den visheten. Han ger livets mäktiga krafter i den tusenåriga cedern, han ger ock samma kraft i den minsta insekt, vars hela livslängd rymmes inom loppet av en dag.

Jag vandrar vidare, men jasmindoften följer med.

»Midsommar», viskar den, »midsommar! Och — vad sedan?»

Ja, vad sedan?

Är det möjligt, att året redan hunnit sin middagshöjd? Är det möjligt, att inom några dagar skola fåglarnas sånger tystna, nätterna förlängas och dagarna taga av? Den blekvita, doftande jasminen — är den verkligen ett förebud till sommarfäringens snara förgängelse?

Men i dag talar jasminen med sin doft, och den säger:

»Förgät icke under högsommarens ljusa timmar den stundande hösten. Medan naturens fullhet i färger och dofter omgiver dig på alla sidor, så bered dig på den dag, då allt detta skall vara taget ifrån dig, på det du må njuta den närvarande stunden i tacksamhet och ödmjuk glädje.»

Oväntat kommer midsommar, och lika oväntat har den försvunnit. Med grämselse ser man tillbaka på den fröjd, som så snart förgick — man hann ju ej njuta den. Nej, man hann ej. Ty man tillät

tusen småting taga stunden och tusen obetydligheter fylla själen, så att man glömde tacka för stunden, som var inne. Och när den redan var förbi, hade dess fröjd också flytt. Då var det för sent att njuta därav.

»Njut just nu, gläds just nu, tacka just nu!» viskar jasminen. »Om några minuter hör även denna ljusa dag till de förgångna, och du har intet i behåll, om du ej i tacksamhet böjt ditt hjärta till den store, underbare Skaparen och låtit dig renas av hans godhet.»

Tack, du vita jasmin! Tack, du ljusa afton! Tack, du gode, gode Gud!

Den mest vitnade delen av det stora skördefältet.

Alla livets problem lösas mellan 12 och 20 års ålder. En hel mängd människor, som utträttat någonting i livet, tro, att de gjorde det senare än vid 20 års ålder. Men efter mogen reflektion torde de komma att medgiva, att allt, som de gjort, var ett resultat av den väg, de slog in på under denna period. Skälet för detta är, att under denna period mottager människan impulser, som äro avgörande för hela hennes tillvaro på jorden.

Vi måste skaffa oss en ny synpunkt med avseende på den tid, som ligger mellan det tolfte och det tjugonde levnadsåret, om Kristi församling skall kunna gå framåt segrande och för att segra. Vi hava kommit till den punkt, där församlingen måste erkänna det faktum, att varje barn, som födes till världen, har ett fyrfaldigt liv: själiskt, fysiskt, andligt och socialt. Barn växa till just som Jesus gjorde: i visdom, d. v. s. själiskt, i kroppsväxt, d. v. s. fysiskt, i nåd för Gud d. v. s. andligt, i nåd för människor d. v. s. socialt.

Vi börja förstå, att detta fyrfaldiga liv: det fysiska, själiska, sociala och andliga

måste framstå klart för vår tanke, när vi syssla med den halvvuxna ungdomens problem, och att vårt arbete måste gå ut på att komma den till hjälp utefter dessa fyra linjer.

Låt oss komma ihåg, att med den halvvuxna ålderns inträde förändrar sig livet från individualism till altruism. Den unges intresse börjar rikta sig på andra mera än på honom själv. Detta är den tid, då gossar och flickor böra kallas till tjänande och arbete för Gud och människor. Om jag önskar att få en gosse eller flicka att tycka om mig, måste jag sluta att göra någonting för honom eller henne och i stället försöka att få dem att göra någonting för mig. Om jag skall få dem till att tycka om församlingen, måste jag försöka att få dem till att göra någonting för församlingen.

Den halvvuxna ungdomens problem är icke så mycket ett problem för de unga själva utan fastmera för de män och kvinnor, som arbeta bland dem. Om Sveriges ungdom mellan 12 och 20 år skall finna Kristus, måste du och jag och andra män och kvinnor, som funnit honom, föra den till honom. (Efter J. L. Alexander.)

från ungdomsföreningarna

Edebo kristl. ungdomsförening Solstrålen, som här presenterar sig för U. F. V:s läsare, bildades den 12 april 1910, då dess medlemsantal blev 24. Nu är det 26. Föreningens arbete bedrivs i samband med församlingens verksamhet. Den vill verka för det stora målet: Sveriges ungdom för Kristus.

Bellehemsförsamlingens ungdomsförening, Örebro, invigde Pingstdagen sitt nyttillbyggda sommarhem i Söderbyskogen. Tillslutningen från allmänhetens sida var mycket stor, och alla uttryckte belåtenhet med det trevliga hemmet. Pastor Svenning höll föredrag över ämnet "Vårtankar". Fräls-

Edebo kristl. ungdomsförening Solstrålen.

Vasakyrkans ungdomsförening, Örebro, invigde sitt sommarhem vid Adolfsberg den 30 maj. Strax efter kl. 3 e. m. avgick extratåg från Örebro, medförande 5- å 600 personer. Hälsningstal hölls av handelsförest. Ax. Boström, varpå följde körsång, föredrag av pastor Sandberg, solosång av banktjänsteman Helleday samt kaffe.

Efter ytterligare några sång- och musiknummer hölls avslutningstal av pastor Th. Jansson, varpå extratåg vid halv 8-tiden återförde deltagarna till staden. Dagens kollekt jämte serveringen lämnade en netto-behållning av 160 kr. i runt tal. En flagga har skänkts till föreningen.

ningsarméns 1:a kårs hornmusik jämte församlingens sångkör medverkade.

Umeå kristl. ungdomsförening hade inbjudit ungdomar från landsbygden samt skärgården till ett större ungdomsmöte i Immanuelskapellet i Umeå sönd. den 30 maj. På f. m. inleddes mötet av predikanten på platsen, H. Ahnlund, och efter honom predikade pred. Alex. Olsson och Sigfrid Sandström, varjämte förekom sång av blandad kör, damkör och duett. Under en stunds paus serverades kaffe. På kvällen hölls föredrag av Olsson och Sandström. Det var en ungdomens dag i verklig mening, och så mycket folk var under hela dagen samlat,

att kapellets båda salar voro till trängsel fullsatta. Vid festen voro även alla ståplatser upptagna. Det var en glädjande syn att se denna unga skara med stor uppmärksamhet lyssna till livets ord.

Bibelskola hölls under sistl. mars mån. i Djurröd i Skåne av pred. Ture Danielson från Svedala. Den var besökt av 25 elever i åldern 15—23 år. De flesta av dem ha lämnat sig åt Gud. Avslutningen hölls den 24 mars och var besökt av så mycket folk, att missionshuset var alldeles fullt. — Lära- ren höll en lektion med sina elever, och distriktsförest. O. N. Thomson höll föredrag, varjämte minnesord lämnades av flera församlingsmedlemmar. Denna bibelskola var

Inkomsterna ha ständigt ökats. Under första 10-årsperioden uppgingo de till kr. 177:44, under andra 10-årsperioden till kr. 1,332:60, och under de senaste 5 åren ha de stigit till kr. 1,802:31. Således äro inkomsterna större under de senaste 5 åren än under de 20 första tillsammans.

Föreningen är ansluten till Kronobergs läns ungdomsförbund och till S. M. U. Medlemsantalet är för närvarande 35.

I St. Lundby var ett större ungdoms- och missionsmöte anordnat söndagen den 30 maj. Föredrag hölls av pred. Gustafsson och Eklund från Lysekil samt rektor Lundén från Göteborg. Dessutom förekom samtal över frågan: "Vilka äro de största farorna för

Bibelskolan i Djurröd, Skåne. Mars 1915.

den första på platsen, men, säger vår meddelare, sådana borde hållas i varje stad och socken i vårt land.

Mistelås ungdomsförening firade 25-årsjubileum söndagen den 30 maj. På f. m. hölls enskilt möte för ungdomsföreningens nuvarande medlemmar samt dem, som förut någon tid tillhört föreningen och vilka särskilt inbjudits.

Mötet öppnades av ordföranden, Nils Elmkvist, som hälsade de närvarande och i synnerhet de inbjudna välkomna. Därefter fortsattes med bibelsamtal. Ett för stunden lämpligt ämne hade valts, och samtalet var livligt, lärorikt och uppbyggligt. Det offentliga mötet började kl. half 3 e. m. Mer folk samlades då, än missionshuset kunde rymma. Korta tal hölls av flera ungdomsföreningsmedlemmar. Sång och musik utfördes.

den troende ungdomen i närvarande tid?" Mötet var mycket lärorikt och ovanligt talrikt besökt.

Högsta ungdomsförening hade söndagen den 30 maj sin sedvanliga sommarkonferens. Som talare medverkade missionär Jakobsson från Örebro, pastor Borgström, Kumla, och A. Renberg från Åsbro. Sång och musik utfördes av Ebenezerförsamlingens i Kumla sångkör. Mycket folk var samlat.

Pershytte ungdomsförening firade sönd. den 30 maj sin årshögtid med en talrikt besökt fest på e. m. Goda och väckande föredrag hölls av pastor Arthur Sandberg, kontrollör J. W. Larsson och föreståndare Serin. Sång och musik utfördes av sångare från Nora missionsförening. Vid enskilt möte återvaldes den gamla styrelsen med pastor Arthur Sandberg, Nora, som ordförande.

Bärby kr. ungdomsförening firade sitt 20-årsjubileum under pingsthelgen. Föredrag höllos av pred. Carl Andersson, Sorunda, E. W. Jansson, Ransta, C. J. Andelius och stud. Carl Thorell, Lidingö.

Av 20-årsberättelsen framgick, att 169 personer varit medlemmar av föreningen och att kr. 7,473:90 insamlats under tiden. Föreningen har f. n. 28 medlemmar.

Tolfta kr. ungdomsförening hade sönd. den 13 juni sin sedvanliga sommarutflykt till Hilleboda, beläget på gränsen mellan Tolfta och och Ö. Leufsta. Vid mötena, som voro talrikt besökta, på e. m. av omkring 400 personer, talade pred. Engström, Svensson m. fl. Sång- och musikföreningen bidrog med sång och musik att stämna sinnena till andakt. Småskrifter, traktater och lösnummer av våra tidningar utdelades. Det var en verklig högtidsdag för missionsvännerna i dessa skogsbygder, där andliga sammankomster äro sällsynta.

Det 10:de allmänna midsommarmötet i Hagaparken, Stockholm, med kristligt fosterländskt program, anordnat av Stockholms kristliga ungdomsorganisationer, hölls midsommardagen under strålande sommarsol och var besökt av omkring 10,000 personer. Föredragshållare voro prins O. Bernadotte, som höll hälsningstal, kyrkoherde Nils Widner, som talade över ämnet: "Ungdomsglädje och ungdomsvemod" och red. Carl Boberg, som höll fosterländskt föredrag, med ämne: "Fosterlandet och folket". Dessa föredrag höllos på f. m. På e. m. talade missionsläraren, kand. G. Blomberg (ämne: "Världsövervinnare"), pastor O. Sandelin ("Våga—vinna"), fil. kand. N. J. Nordström ("Inflytande och ansvar"), pastor Montelius ("Att leva livet fullt"), fil. dr Karl Friis ("Arbete och lön") och pastor G. Lennarth ("En ny livsprincip"). Sången leddes av Immanuelskyrkans musikkår och Frälsningsarméns 2:a kår.

Södra Dalarnes ungdomsförbund av D. A. U. firade sönd. den 20 juni sitt årsmöte i Falun. Mötet var förlagt till den natursköna parken ovanför Soldathemmet och var besökt av cirka 2,000 deltagare från skilda delar av länet. Som talare tjänade pastorerna E. J. W. Granath, Falun, L. P. Rodén, Hedemora, L. Carlsson, Borlänge, Oskar Söderholm, Gustafs, och P. A. Bergman, Bjursås. På f. m. höllos predikningar av nämnda talare, och på e. m. höll pastor Bergman ett briljant fosterländskt föredrag.

Kl. 5 var konsert anordnad i missionskyrkan av Dalarnes Ansgariiförenings sångarförbund, bestående av cirka 150 sångare från olika trakter inom provinsen under anförande av folkskoll. Elof Boström i Falun. Såväl körens prestationer som fru Boströms solostycken och soldatmissionär Perssons

fiolmusik fingo alla ett mycket gott utförande. — Missionär Mia Mobeck från Turkestan och pastor G. Moberg, Borlänge, höllo var sitt anförande vid konserten.

Västerbergslagens ungdoms- och söndagskolmöte, det s. k. sommarmötet, hölls i Grängärden den 12 och 13 juni. Första dagen samtalades livligt och ingående över ämnen rörande juniorverksamheten samt bibel- och missionsstudiet. På kvällen var aftonunderhållning anordnad efter ett rikhaltigt och omväxlande program.

Under söndagen hölls det egentliga uppbyggelsemötet med föredrag för barn och äldre över olika, det andliga livet tillhörande ämnen.

En större sångkör presterade emellan föredragen god sång. Såsom talare medverkade missionär S. M. Fredén från Stockholm jämte missionsförsamlingarnas inom Västerbergslagen predikanter. Mötet, talrikt besökt, var alltigenom anderikt och mycket givande.

Vintermötet hålles i Grängesberg enligt beslut under nästkommande februari.

Årsavslutning vid Missions-skolan.

Vid Svenska Missionsförbundets missionskola å Lidingön ägde lörd. den 19 juni avslutning av läsåret rum i närvaro av en stor mängd intresserade missionsvänner. Först företogs mellan kl. 10— $\frac{1}{2}$ 12 läsning i lärosalarna, och av densamma framgick, att såväl lärare som elever under läsåret nedlagt ett gott och fruktbringande arbete.

Därpå begav man sig till stora hörsalen, där avslutningshögtidligheten ägde rum. Härvid förekom kör- och solosång, utförd på ett förtjänstfullt sätt av elever, samt ett gott föredrag av stud. Gideon Björk om "Hemliv och föreningsliv". Ett kort tal till de avgående eleverna hölls av lektor Waldenström, varefter betygsutdelning förrättades av rektor Mosesson, vilken ock riktade till de avgående eleverna ett tack och ett minnesord. Ett tack till lektor Waldenström, till rektor och övriga lärare frambars å skolstyrelsens vägnar av pastor J. Nyrén, vilken jämväl slutade med några maningsord till eleverna.

Efter avslutningen av den i allo tilltalande och stämmningsfulla festen bjöd Missionsförbundet skolstyrelsen, lärarne och de avgående eleverna på middag.

Nästa termin tar sin början för andra och tredje klassen den 16 augusti och för första och den nya klassen den 1 september. Till sistnämnda klass ha 9 elever vunnit inträde, av vilka 7 predikanter, som några år varit ute i verksamheten, sedan de avslutat sina föregående studier.

Ingångna i vilan.

Irma Söderberg.

Irma Söderberg, född den 7 april 1891, avled den 24 dec. förlidet år. Hon var medlem av Lids kr. ungdomsförening ävensom av församlingen på platsen. Hon tjänade troget med sina gåvor och visade i allt en ren och fast karaktär. Så vitt det var henne möjligt, bevistade hon alltid församlingens och föreningens möten.

Karl Gustafsson.

Karl Gustafsson, medlem af Gryts kristl. ungdomsförening, kallades till vila efter endast tre dagars sjukdom den 13 april. G. var född av troende föräldrar. Hela hans liv var invigt åt Herren. Som liten gosse började han gå i församlingens söndagskola, där han sedan till sin död verkade som lärare.

Inom församlingen och ungdomsföreningen tjänade han troget med sina gåvor, likaså i sång- och musikföreningen. Han var en stilla och lugn man och hans gudsfuktan allvarlig och sann.

Maria Lund.

Maria Lund, medlem av Hedesunda ungdomsförening, avled sistl. Kristihimmelsfärdsdag, 20 år gammal. Maria Lund har levat i barnskap med Gud allt ifrån barndomen. Hon har ock varit en intresserad och verksam medlem i ungdomsföreningen och församlingen. Hennes väsende var stilla och älskligt. Och

hon hann under sin korta levnad sprida mycket solsken omkring sig.

Edit Brandt.

Edit Brandt, medlem av Vänersborgs ungdomsförening, hemkallades den 16 maj, 24 år gammal. Sedan sitt 16:e år har hon tillhört församlingen och ungdomsföreningen. Hon har tjänat med i söndagskolan samt i sång- och musikföreningen.

Rut Johansson.

Rut Johansson, medlem av Lungsunds ungdomsförening, fick helt oförmodat hembud den 20 maj i en ålder av 20 år. Hennes tidiga bortgång väckte sorg och saknad hos alla, som kände henne. Rut Johansson har ända från sin barndom vandrat med Herren, och hon gjorde allt, vad hon kunde, för att föra andra till honom.

Anna Nilsson.

Anna Nilsson, medlem av Vendels kristl. ungdomsförening, ingick den 28 maj i vilan. "Hela hennes liv, sedan hon kom till tro på Kristus, var en lovsång och hennes död ett härligt jubel". Så länge hon kunde tala vittnade hon om sin Frälsare och sjöng om rening i hans blod.

Söndagen den 11 juli

är Svenska Missionsförbundets offerdag. Inkomsten är bestämd för Missionsförbundets Kinamission, som i höst firar sitt 25-årsjubileum.

Välkomna med till offerfesterna! Det är Herrens egen rikssak det gäller.

Svenska Fattigvårdsförbundets utbildningskurs för föreståndarinnor vid fattigvårdsanstalter.

Svenska Fattigvårdsförbundet anordnar nästa år under tiden 8 jan.—15 juli en kurs för utbildande av föreståndarinnor vid fattigvårdsanstalter. Vi vilja redan nu fästa våra läsares uppmärksamhet på densamma. I många ungdomsföreningar finnas ju besökskomitéer av olika slag, och mer än en medlem i dessa har säkert vid besök i fattiga hem önskat att få offra sina krafter och sin tid till tjänst för nödens barn. Och vilken vackrare Kristi efterföljd än denna kan väl givas. Det är ju den praktiska gärningen i kärlekens tjänst, som en dag, när ingen disputerar om de teologiska skiljölärorna mer, skall framhävas och belönas av Herren.

Men till arbetet bland de fattiga behöves, liksom till annat arbete, utbildning. Och programmet för den föreliggande kursen ger antydning om, att en ganska god sådan kommer att bestå dem, som deltaga i densamma. Fullständigt program kan fås från Svenska Fattigvårdsförbundet, Lästmakareg. 6, Stockholm. Här kunna vi blott lämna några kortare uppgifter.

Kursen avser både teoretisk och praktisk utbildning. Teoretisk undervisning lämnas i en hel del ämnen, t. ex. allmänna fattigvårdsprinciper, slutet och öppen fattigvård, barnavård, sjukvård, tuberkulosvård, allmän hälsolära, födoämneslära, bokföring och kon-

torsgöromål, tillklipping av kläder m. m. Den praktiska utbildningen sker genom att kursens medlemmar under någon tid deltaga i arbetet vid olika anstalter för fattigvård och sjukvård dels i Stockholm, dels i landsorten. I samband med den teoretiska undervisningen besökas dessutom en hel del anstalter av olika slag, t. ex. anstalter för abnorma, barnvårdsanstalter m. fl.

Kursen är avgiftsfri med undantag för en inskrivningsavgift av 20 kronor, som erlägges, då elev blivit antagen. Då elev emellertid måste hålla sig själv med mat, husrum o. d. under den tid, kursen pågår, torde kostnaden för deltagande i kursen uppgå till omkring 350 kr.

För antagande som elev fordras att hava vanliga folkskolekunskaper, att 3—6 månader hava praktiserat å fattigvårdsanstalt eller ännu bättre under 6 månaders tid utövat sjukvård å sjukhus eller dylik anstalt samt intyg om kunskap i enklare matlagning och ett hushålls skötande. Ålder 25—40 år.

För dem, som icke äga den stadgade kompetensen men som önska förskaffa sig sådan i och för genomgående av kursen, anordnas en kostnadsfri 3 månaders utbildning i sinessjukvård den 1 okt.—31 dec. Denna kurs är obligatorisk för dem, som ej förut erhållit utbildning i sinessjukvård.

Anmälan om deltagande i denna sista kurs skall insändas senast den 1 aug.

A. A—n.

Redovisning

av influtna gåvomedel.

Ungdomens mission bland lappar, sjömän och hedningar.

April 1915.

Kärtareds ufg gm Johansson 20: 08, Forshaga ufg Salem gm Jonsson 30: 50, Adelövs ufg gm Dannberg 32: 30, Åsenhögas ufg gm Johansson 20: —, Österbergs ufg gm Johansson 10: —, Dannemora ufg gm Söderberg 12: 56, "Sarons lilja", Kilsmo, gm Sörkvist 5: —, Ljusne-Ala ufg Ljungblomman gm Lindqvist 13: 25, ufg Betel, Strömsbruk, gm Walqvist 5: —, Fullösa ufg gm Johansson 5: —, Edens ufg gm Wiberg 30: —, Sunds ufg gm Gustavsson 18: —, Hogräns ufg gm Johansson 21: —, Gagnev ufg Syskonringen gm Glädje 11: 45, Eriksbo ufg gm Johansson 19: 62, Sennans ufg 5: —, Öggestorps ufg gm Gustavsson 50: —, Loo ufg gm Svensson 40: 50, Ljusnedalens ufg gm Larsson 10: —, Vänersborg ufg gm Johansson 36: —, Immanuelskyrkans ufg, Skövde, gm Ljungkvist 26: —, Åbyggebo ufg gm Persson 83: —, fr.

Södra förs.:s ufg, Sthlm, gm J. A. Lindberg 96: 32, Arkösunds ufg gm Lundblad 20: — af Onämnd, Sthlm, 5: —, Jonsereds ufg Stjärnan gm Pettersson 25: —, Sälaryds jungfru, gm A. Svensson, Löfsberg, 50: —, Kungsh, ufg gm C. Bergvall 15: 15, ufg Samariten, Katrineholm, 32: — gm Sjöholm, Sävar ufg gm Nordström 30: —, gm A. Andersson, från Brönestads ufg 15: —, Finspongs 20: —, Lund 17: —, Lotorps ufg 6: 29, Finspongs ufg 16: 72, *summa kronor 75: 01*, Åreds ufg gm Larsson 16: 80, Betlehemskyrkans ufg, Örebro, gm Berg 25: —, Åmål ufg "Trons Seger" gm Hult 50: —, Frykeruds övre ufg gm Jonsson 50: —, Nedre Ulleruds ufg gm Johansson 10: —, Stugsunds ufg gm Stillberg 10: 30, Vårgårda, Hobergs ufg gm Svensson 20: 48, Sieni-Eklanda ufg gm Carlsson 25: —, Västerrottna ufg gm Nilsson 65: —, Skogsbygdens ufg gm Johansson 13: —, Askösunds ufg gm Karlsson 26: —, gm Johansson, Lidköping, 10: —, Lindes ufg gm Nilsson 7: —, Ruds ufg gm Olsson 24: 22, gm Rosman, Östhammar, 12: 05, Baldersnäs ufg gm Johansson 21: 68, Råda ufg gm Sjöberg 17: 57, J. man, Gunnarn, 24: 16, Värmdö Skärgårds ufg gm Olsson 14: 30, Kolbäcks ufg Senapskornet gm Ullström 16: 11, Immanuelskyrkan, Sthlm, gm Nordensson 238: 63, Finnåkers ufg Senapskornet gm Eriksson 13: 30, Lungsund ufg "Syskonkretsen" gm Johansson 30: —, Lysekils ufg gm Ahldén 19: 60, Närunga norra ufg gm Carlsson 6: 16, Hags ufg gm Öhrn 50: —, Järna ufg gm Öhman 33: 50, Strömsholms ufg Majblomman gm Ericsson 30: 20, Morkarla ufg gm Åkerman 31: 50, Rådmansö ufg gm Karlsson 18: —, Lojsta ufg gm Niklasson 12: —, Uddeholm gm Fahlström 10: 85, Uppsala stads ufg gm Larsson 203: 45, Maryds ufg gm Andersson 14: —, Mjölby ufg gm Ahnberg 51: 52, Djura ufg gm Gumell 25: —, Frida Svensson gm Lekselius 3: 50, Valbo ufg gm Lindström 37: 70, Mössebergs ufg gm Alander 11: 50, af f. "Troende ungdom" gm Pettersson 32: 15, Hedemora ufg gm Åberg 100: —, från några missionsvänner i Ukno gm Lundberg 10: —, ufg Solstrålen, Edebo, gm Gustavsson 35: —, Solerö fria mfg gm Andersson 21: 39, Vamlingbo ufg 12: 50, Ester Larsson, Kumla, 10: —, från ufg "Framtidens hopp" gm Larsson 10: —, Tidvolms ufg gm Lager 39: 85, Forsby ufg gm Andersson 8: —, Vänga ufg Syskonringen 22: 35, gm Franzen, Sthlm, från Mulsätters ufg 10: —, Betel, Skedevi, 10: —, ufg "Zion", Arvika, gm Bergström 214: —, Sätters ufg gm Vestman 40: —, ufg "Novemberblomman", Nora, gm Andersson 45: —, Ingebo ufg gm Johansson, Skedaborg, 33: 18, gm Lindberg, Stensele, 13: —, Betels ufg, Karlskrona, gm Fredén 57: —, gm Fredén från Uttorp 4: 40, Kullen 7: 82, Glava ufg gm Lööf 12: —, Gustafs ufg gm Söderholm 17: 90, Laxarby ufg gm Leandersson 30: —, Visby frifmgs ufg gm Lövegren 22: —, Lärarinnan

Anna Hallin, Norra Fjölle, 5: —, Högeruds ufg gm Larsson 25: —, Tierp gm Jonsson 19: 11, Ester Larsson, Tierp, gm Jonsson 10: —, Hellestads södra lokalf. gm Andersson 30: —, Jenny Olander, Arten, 25: —, Rådmansö ufg "Syskonringen" gm Eriksson 14: 82, Domaryd gm Crona 8: 88, Västerås, Missionskyrkan, gm Larsson 166: 75, Hälsingborg, Betania ufg gm Paulsson 52: —, Vånga ufg gm Hansson 100: —, Oskarströms ufg gm Alexandersson 5: —, Saxhytte ufg gm Ruth Eliasson 10: —, Broddbo ufg gm Ahlin 17: 02, Svartå ufg Syskonkedjan gm Faijent 10: —, ufg "Framtidens hopp", Lännäs, gm Blomqvist 5: —, Sillingsfors ufg gm Olsson, 16: 50, ufg "Zion", Järnskog, gm Berg 17: 27, Envikens ufg gm Persson 28: 50, Forsbacka ufg gm Almqvist 8: —, Umeå gm O. Terning 38: 72, Luleå gm Terning 40: —, Söderköpings frif:s ufg gm Andersson 16: —, Västerplana ufg gm Klasson 72: —, Magra mfgs ufg gm Jansson 42: 50, Rasbo ufg gm Gustafsson 26: —, Asby kr. ufg gm Wistedt 10: —, Lövasens ufg Syskonbandet gm Björk 30: 40, Grythytte ufg gm Melander 10: —, Lungsunds kr. ufg gm Åkerlindh 50: —, Elvhytte ufg gm Lindhom 15: —, Källsbo ufg gm Johansson 11: 52, Fole ufg gm Ljungström 35: 50, Målsruds kr. ufg gm Johansson 14: —, Vattensta kr. ufg gm Pettersson 25: —, Hara kr. ufg, Ekshärad, gm Eriksson 143: —, Bögs ufg gm Andersson 9: 45, Kävesta ufg gm Persson 15: 56, Grytnys ufg gm Axelsson 9: —, Dalhems kr. ufg gm Bingmark 30: 85, Vretstorps ufg gm Björklund 30: —, Hagfors kr. ufg gm Olsson 4: —, Tystberga kr. ufg gm Carlsson 10: —, Kårbergs kr. ufg gm Gunnarsson 10: —, Fellingsbro kr. ufg gm Eriksson 25: —, Brattforshyttans ufg gm Andersson 14: —, Möne-Vånga kr. ufg gm Andersson 40: —, Oskar Larsson, Örebro, 10: —, Skurup kr. ufg gm Chrisander 20: —, Bodens kr. ufg gm Almqvist 15: 65, Tranås mfgs ufg gm Johansson 50: —, Torsåkers kr. ufg gm Grundvig 35: —, Bångbro kr. ufg gm Eriksson 30: —, Redbergslids mfgs ufg gm Hall 75: 73, Askersunds ufg gm Carlsson 10: —, Halsbo ufg gm Kristiansson 25: —, Gårdskärs ufg gm Eriksson 30: 50, Betlehemskyrkans ufg, Sundbyberg, gm Jakobs-son 20: —, Kollekt i Röd gm Olsson 41: 62, Gustafsfors o. Bons ufg gm Danielsson 4: 37, Estuna ufg gm Törnqvist 26: 50, Vallby ufg gm Svensson 25: —, Vara ufg gm Bengtsson 21: —, Skanörs och Falsterbo kr. ufg gm Jönsson 35: —, Onämnd, Gävle, 5: —, Råda ufg, Ekshärad, gm Johnsson 17: 50, Kjessmansbo ufg gm Westerlund 15: —, Hernevi kr. ufg gm Borg 5: —, St. Sundby ufg gm Fält 25: —, Rönninge ufg gm Eriksson 13: —, Gustafsbergs kr. ufg gm Nilsson 15: —, Järbo kr. ufg gm Nord 15: —, Oxelösunds kr. ufg gm Pettersson 6: —, Mönsterås ufg gm Wahlgren 45: —, Nässjö mfgs ufg gm Ek 34: 35,

Norrtälje ufg Fruktan och Hopp gm Ericsson 30: —, gm G. Palmær från Vaggeryd 17: 10, Nässjö 80: 05, Kristinehamn 101: 86, Åsenhöga 41: 01, S. Skärstad 38: —, s:a 277: 02, Östersunds kr. ufg gm Franzén 100: —, Karlstorps östra förs. ufg gm Svensson 13: 82, Stånga ufg gm Jakobsson 9: 25, Lillhärda's mfgs ufg gm Olsson 5: —, Östhammars kr. ufg gm Andersson 12: —, Vedevägs ufg gm Jansson 25: —, Regna ufg Syskonringen gm Nilsson 25: —, Bjuråkers kr. ufg gm Wengelin 25: 35, Vinnarsjö kr. ufg gm Nordström 51: 25, Roslagsbro ufg gm Pettersson 31: —, Asklanda o. Örnungs ufg gm Svensson 33: 37, Lidköpings ufg gm Magnusson 64: 63. Habo frif:s ufg gm Johansson 20: —, gm O. N. Thomson, Degeberga, ufg 10: —, Anne Lundberg, Laholm, 10: —, Sjöbo ufg 3: 40, s:a 23: 40, Östergårdarnes kr. ufg gm Andersson 20: —, Östervåla ufg gm Wåhlén 51: —, Bollsta bruks kr. ufg gm Hallén 7: 50, Tegelsmora ufg gm Wadin 63: 48, Växiö kr. ufg 21: 10, Lagganstorps ufg Syskonringen gm Eriksson 18: —, Bjurbäcks kr. ufg gm Johansson 10: —, Erikslund gm Andersson 5: 70.

Forts.

Litteraturanmälan.

Svenska Missionsförbundets Förlag, Stockholm.

Nils Westlind, en banbrytare för Kongomissionen. Minnesteckning av J. E. Lundahl. Pris: häftad 2 kr., kart. 2: 50.

Det är oss ett verkligt nöje att få fästa våra läsares uppmärksamhet på ovanstående nya bok, som utgör nr 1 av en serie missionsbiografier, vilka komma att utgivas på Svenska Missionsförbundets Förlag.

Den nu föreliggande boken "*Nils Westlind*" är en mycket fin bok. Den är rikt illustrerad och tryckt på gott papper. Och skildringarna äro ovanligt intressanta och medryckande. Läsaren får här göra bekantskap med den store missionären under hans ungdomstid, hans vistelse vid missionsskolan, hans utresa till Kongo och hans mångåriga arbete bland de svarta i detta land. Och samtidigt härmed får läsaren även en god inblick i förhållandena bland ett i hedendomens mörker djupt sjunket folk och får se, huru missionsarbetet så småningom krönes med framgång, huru ljuset genombryter mörkret och hedningarna finna vägen till Gud.

Vi rekommendera boken på det allra varmaste. En bättre bok för ungdomsföreningarnas bibliotek torde vara svår att finna. Varenda medlem inom S. M. U. borde läsa den.

Th. A.